

Riktlinjer för reseberättelse

Tack för att du skriver denna reseberättelse! Den ger både oss och framtida utbytesstudenter viktig information. Kom ihåg att det är du som är ansvarig för innehållet. Vi vill gärna att du skriver mellan 2 – 3 sidor och huvudfokus ligger på värduniversitetet och studierna där.

Vi är tacksamma för en disposition enligt nedan; det underlättar och påskyndar spridandet av reseberättelsen på Internet.

Reseberättelsen ska sparas som en Pdf-fil. Döp den enligt följande: Land, universitetets namn och ditt namn och skickas till international@ht.lu.se

Innehåll

University of Sussex, Brighton, England/Storbritannien, HT15. Läser Modevetenskap, kulturinstitutionen på Lunds Universitet

Brighton

Brighton är en ung, hipp och händelserik stad som ligger på brittiska rivieran en timme med tåg ifrån London. Befolkningen är ung, finns många studenter, och ganska välbärgad. För att vara England så är Brighton politiskt relativt rödgröna (är enda staden i Storbritannien som har en representant från miljöpartiet i parlamentet). Jämställdhet, feminism och veganism genomsyrar staden och Brighton är Englands HBTQ-centra. Staden är mycket mysig med många små butiker (har aldrig sett så många vintage- eller charity-shops som i Brighton) och söta caféer, framförallt i the Lanes som består av små gränder som fylls upp av turister på helgerna. Omgivningarna består av hav, stränder, gröna kullar och vita klippor. Det finns många nationalparker och sevärdheter i området som Seven Sisters och Devil's Dyke. För att sammanfatta skulle jag säga att Brighton är ett riktigt himmelrike för hipsters.

University of Sussex

University of Sussex ligger ca 7 km utanför Brighton och är ett campus-baserat universitet vilket innebär att alla universitetslokaler ligger på samma område där många studenter dessutom bor. Campuset ligger beläget i en fin nationalpark och är som en egen liten by som har allt ifrån ett dagis till en mataffär och vårdcentral. Sussex är dessutom vana vid internationella studenter eftersom dessa utgör en tredjedel av alla studenter på universitet. Systemet skiljer sig inte allt för mycket ifrån det svenska, men det skiljde allra mest är närvaro är obligatorisk och man måste närvara på 80% av alla studietillfällen. Dessutom ligger alla kurser samtidigt och tentas av under så kallad assessment period i slutet av terminen (kan även förekomma uppgifter under terminen). Men likt Sverige är universitet i England en informell plats där lärarna har öppen dialog med studenter. De är dessutom mycket hjälpsamma – de är vana vid väldigt unga studenter vilket gör att de håller en i handen mycket (nästan lite för mycket när man är van vid Sverige). Brittiska universitet har inte kårer och nationer utan istället Student Union samt Sport Clubs och Societies med inriktning på olika intressen som utgör en viktig del av universitetet och är den främsta sociala plattformen.

Mottagande

Universitetet erbjöd upplöckning av internationella studenter på Heathrow under arrival weekend (helgen universitet förutsätter att studenter flyttar in) så när jag landade med flyget stod personal från Sussex med skyltar och visade vägen till bussen som skulle ta oss till Brighton. Eftersom jag bodde off-campus släpptes jag av på det största boendet utanför

campus och där väntade en Residential Advisor (en boendeansvarig student) som jag bodde med. Vi fick en taxi-kupong och tog en taxi upp till vårt boende. Hela mottagandet var därför mycket positivt och underlättade mycket för oss internationella studenter. Följande vecka var Welcoming week som bestod av massa aktiviteter för att vi skulle lära känna staden, universitet och andra studenter. Det var även under den här veckan man fixade passerkort och justerade kurser ifall det behövdes. Sussex är så vana vid internationella studenter att hela inkörningsprocessen sker innan man knappt hinner tänka själv – allt är mycket smidigt.

Kurser

Sussex är mycket flexibla och så länge man uppfyller kraven som ställs för vissa kurser och de passar in i ens schema kan man i princip läsa det man vill. Man har även möjlighet att byta kurs, framförallt under de 2 första veckorna, om man inte är nöjd. Beroende på vilket år kursen tillhör har man olika antal lektionstimmar per vecka, men vanligast är ca 3 timmar per kurs/vecka. Systemet för läsning i Sussex utgår inte ifrån en litteraturlista med 7 böcker som i Sverige utan istället får man ofta artiklar eller kapitel i böcker till varje föreläsning (en del är obligatoriska och andra fördjupande). Utöver det finns det ofta "core readings" i form av böcker som man gärna får läsa under kursens gång. Detta gör lärarna kräver större antal titlar till uppsatserna (ca 15-20 st för 2000 ord) och vill att man letar mycket källor själv, därmed tentar man inte av litteratur på samma sätt som i Sverige.

Envirionmental management & sustainable development 7,5 hp

Ansvarig lärare: David Ockwell & seminarieledare Andrew Hook.

Grundläggande teorier om hållbar utveckling och hur hållbar utveckling definieras och diskuteras i världspolitiken. De flesta teorier tog avstamp i ekonomi och förslag som kommit för att inkorporera miljömässig hållbarhet i globala ekonomin. Miljöproblem som skogsskövling, växthusgaser m.m. diskuterades även. Jag tyckte den här kursen var jätterolig och David var en väldigt engagerande föreläsare, liksom våra gästföreläsare. Jag lärde mig jättemycket under den här kursen och känner att jag har nytta av det jag lärt mig. Examinationen bestod av en uppsats på 2500 ord i slutet av terminen. Arbetsinsatsen som krävdes under kursen var ungefär samma som skulle krävas här hemma.

Cultural geographies 7,5 hp

Ansvarig lärare: Carl Griffin

Grundläggande kulturgeografi som läses tillsammans med geografer och behandlar hur olika platser/landskap kan beskriva kulturer på olika sätt. Var en mycket teoriytngd kurs som man kände sig smått snurrig i huvudet av efter tre timmars föreläsning. Som kulturvetare greppade jag kursen ganska fort, jag kände igen mycket av det kursen tog upp eftersom kulturgeografi är ungefär som kulturvetenskap som specifikt behandlar endast kontext, men resten av klassen som läste geografi upplevde kursen svårbegriplig och flummig. För mig blev det mer som en snabb touch-up på sådant jag redan lärt mig. Carl är dock världens snällaste person som verkligen brinner för ämnet och har aningens teatraliska föreläsningar. Examinationen bestod dels av två gruppresentationer med tillhörande papers samt en slutlig uppsats på 2000 ord. Arbetsinsatsen som krävs är ungefär samma som hemma, dock läste jag otroligt mycket mer olika texter eftersom det är så mycket artiklar som är obligatoriska. Till presentationerna kunde jag läsa/skumma igenom 15 artiklar på en dag för att få tillräckligt med varierande litteratur.

Questioning the media A 15 hp

Ansvarig lärare: Pollyanna Ruiz & seminarieledare Elisabeth "Lizzie" Reed

Grundläggande kurs i mediakritik. Behandlade ett flertal ämnen under kursens gång som publik sfär, globalisation och citizen journalism. Mycket spännande kurs där seminarierna gav väldigt mycket. Pollyanna, och även gästföreläsarna, var väldigt pedagogisk och lugn och ville att alla skulle hänga med och förstå. Alla seminarieledarna (totalt ca 7) var doktorander i genusvetenskap vilket formade seminarierna ganska mycket. Lizzie som jag hade var

superbra (försök komma i hennes grupp ifall det finns möjlighet!) och var mycket uppmuntrande till diskussion och att vi studenter skulle komma med egna tankar och ha olika åsikter. Examinationen bestod dels av en mindre grupppresentation och en review i mitten av terminen samt en avslutande uppsats på 2000 ord i slutet av terminen. Den här kursen krävde ungefär lika mycket som en 7,5-poängskurs här hemma i Sverige. Var inte speciellt mycket kurslitteratur och de flesta var inte speciellt svåra att läsa eller förstå (med vissa undantag). Dock krävdes det mycket litteraturletande på egen hand när sista uppsatsen skulle skrivas.

Boende

Boendestandarden i England jämfört med i Sverige är relativt låg. Britterna har inte riktigt samma inställning till underhåll och renovering som vi i Sverige och därför är de flesta boenden lite sneda, dragiga och slitna. Jag bodde på ett av universitetsboenden som fanns inne i Brighton (off-campus) och det är något jag verkligen skulle rekommendera när man bara är där en kort period. På det sättet får man se mycket mer av staden och hittar på mycket mer. Dessutom undviker man att bo med brittiska freshers (första året) på campus som ofta är 18-åringar som flyttat hemifrån för första gången och enligt lag får dricka alkohol för första gången. Jag hamnade i en "mature accomodation" med studenter över 21 år (även om några var yngre). Jag skulle även rekommendera att försöka få tag på boende via universitet. Dels är det så billigt det kan bli utifrån standarden och dels för att man bor med och lär känna andra studenter. Sedan slipper man även den "anmälningsavgift" som tas ut om man vill hyra av en agentur. Men kan inte universitet erbjuda ett boende så kan man hitta själv på gumtree.com där både agenturer och privatpersoner lägger ut rum man kan hyra.

Nöjen och fritid

Britterna själva ser Brighton som en mindre version av London pga mångfalden och nöjes- och kulturlivet i staden. I Brighton finns piren med dess nöjesfält, ett antal museer, spännande shopping, aktiviteter anordnade av universitet, roliga nattklubbar och tusentals barer som är befolkade oavsett dag på veckan. Med kollektivtrafiken kan man dessutom ta sig till mysiga närliggande byar (Eastbourne och Lewes t.ex.) och vackra naturlandskap. Sporter och andra aktiviteter är väldigt lätt att hitta i och med att universitet erbjuder många olika sport clubs och societies man kan gå med i, så som fäktning, quidditch, musikal, fotografisällskap och planteringssällskap – med andra ord finns det mesta.

Kostnader

Räkna med att boendet kommer kosta mycket mer än i Sverige. Jag betalade 450 pund (ca 5500-6000 kr) i månaden för ett rum på ca 12 kvm i ett hus där jag delade badrum och kök med 8 andra. Annars skulle jag säga att mina utgifter gick på ungefär vad jag tänkt mig. Det är generellt dyrare i Sverige, vilket gjorde pengarna från Erasmus ett välkommet tillskott. Man kan dock tänka på att ens dagskostnader kan variera ganska mycket från dag till dag eftersom valutakursen rör på sig en del.

Övrigt

Ett tips jag har är att skaffa ett terminkort på bussen. Det är ganska dyrt att betala resor kontant medan ett busskort i tre månader som student är mycket billigt (105 pund har jag för mig). Dessutom känner man sig friare att utforska olika delar av området kring Brighton där det finns mycket att se.

Ett annat tips är att gå med i en sport club eller society – det är bästa och lättaste sättet att träffa folk. Man får tyvärr inte samma kontakt med sina kursare på samma sätt som i

Sverige, utan det är främst genom ens intressen man lär känna andra studenter. Det är även dessa studentorganisationer som anordnar det mesta av det studentikosa nattlivet. Dessutom skulle jag säga att om man bor off-campus så ska man strunta i att köpa paketen med sängkläder, köksprylar etc. som universitetet erbjuder. Fixa istället det själv – det blir billigare (och fräschare!). Universitet har dessutom en free shop som är öppen varje dag under välkomstveckan där man kan hitta kastruller, stekpannor m.m. gratis. För övrigt är det mycket utmattande att komma till en ny kultur och nytt land så var beredd på att vara trött de första veckorna (sov mycket!) innan energin är fullt tillbaka igen.

Om du vill att studenter ska kunna kontakta dig skriv:
Tova Medby, termin 6 VT16
E-post: mov13tme@student.lu.se